

ILLA BEREK

BEREKFÜRDŐ

II. évfolyam 4. szám - 2016. december

Negyedévente megjelenő, ingyenes önkormányzati lap

KARÁCSONYI LELKI SOROK

„Karácsony készül, emberek! /Szépek és tiszták legyetek! /Súroljátok föl lelketek, / csillogtassátok kedvetek, / legyetek újra gyermekek, / hogy emberek lehessetek!”

Wass Albert írja éppen 70 évvel ezelőtt, és akik a körül születtek, vagy az utána lévő évtizedekben voltak gyermekek, hát ma csak csodálkoznak, hogy milyen csillogó, villogó karácsonyokat érünk meg. Én is csodálkozom, sőt csodálom a feldíszített házakat, fákat, városokat. Szeretem nagyon a fényes karácsonyokat. Szeretem, mert úgy gondolom, éppen arra mutat a sok fény, a csillogás, ahogy látni szeretnénk, megélni ezeket a napokat. Külsőségeiben is megmutatni, hogy ezek a napok másak, különösek, különös napok, ünnepnapok. Mert Karácsonyra várunk, Jézus Krisztus születésére! Vagy nem? De, minden bizonnyal! Bár szorgalmasan súrolunk, fényesítünk, díszítünk, kiglancoljuk a lakást, még a kerti fákat is feldíszítjük, de néha talán arra is gondolunk, hogy a kedvünket csillogóbbá kellene tenni, a lelki békénket megalapozhatnánk, lehetnénk kicsit nyugodtabbak, lehetnénk egymással megértőbbek. Mert a lelkiek hiányoznak leginkább a világunkból, belőlünk. És abból, ami bennünket körbevesz, nehezen tudunk felfényesedni, nehezen tudjuk a lelkünket tisztává tenni. Nekünk a jó Istennel kellene

szembe találkozunk, hogy szembe nézve meglássuk magunkat olyannak, amilyenek ő megáldott bennünket, amilyenek elgondolt, hogy milyenek is lehetnénk.

„Szent tükrébe végre egyszer / Pillantsatok tiszta szemmel, / tiszta szemmel, Istenszemmel / milyen szép is minden ember! / Minden ember szépségtenger, / s mint a tenger csillagszemmel / telve vagytok szeretettel ... !”

Ha így látnánk magunkat és a másik embert, a velünk egy fedél alatt lakót, vagy a szomszédot, a munkatársat, és ő bennünket, de szép is lenne! Vagy ez túl nagy kérdés, mert...

„Tagadjátok...? Restellittek...? / Elfordulnak fejeitek...? / Megvakultak szemeitek...? / Szépségteket, jóságotokat / nem érzitek, nem hiszitek...? / Csillaggyertyák fénye mellett / Isten elé nem viszitek...?”

De visszük, vinnénk, most is ezen az Ádventen, ezen a Karácsonyon is várunk valamit, magunk se mindig tudjuk mit. De szemünket megfürösztjük a gyertyák fényében, kezünket jó szívvel nyújtjuk egymás felé ha találkozunk, jólesik egymásnak az ünnep kívánása, ajkunkról még munka közben is felcsendül a karácsonyi ének, és meghallva a muzsikát még könny is szökik a szemünkbe, ami megpróbálja kimosni a szívünkbe azt a sok keserű emléket, amit tavaly

karácsony óta már összegyűjtöttünk, és ilyenkor mindig felfénylik a lelkünk, a szívünk. Könnyebb lesz az életünk.

Vass Albert e verset 1946-ban írta a háború után, és a vers vége elég lemondó: *„Milyen kár, hogy áldó kezét / nem érzitek, nem nézitek.”*

Azonban a végét egy nagyszerű szójátékkal fejezi be, amikor is azt mondja, hogy mindenkinek,

„minden embernek gondja van, /a sok angyalnak mind gondja van /s az Istennek is gondja van, /mert mindenekre gondja van.”

Azt hiszem, így hajthatjuk minden este nyugalomra fejünket és kezdetük újra minden egyes napunkat, hogy Istennek gondja van rám, gondot visel rólam. Egyik legkézzelfoghatóbb és érthetőbb jele ennek Isten testi megjelenése, Jézus Krisztus születése, Karácsony ünnepe. Erre várunk, erre készülünk. *„Szépek és tiszták legyetek! / Súroljátok föl lelketek, / csillogtassátok kedvetek, legyetek újra gyermekek / hogy emberek lehessetek!”*

Erre itt Berekfürdőn is mindenkinek meg van, meg lenne a lehetősége. Istentől megáldott készülődést, várakozást, karácsonyünneplést, boldog újévet kívánok magam és a Berekfürdői Református Gyülekezet nevében.

Dr. Csoma Judit
református lelkész

DR. KENYERES IMRE: INTERNÁLÓ TÁBORBAN A HORTOBÁGYON

III. rész

„Nekünk, gyerekeknek ismét aranyéletünk volt. Iskola nem volt és már ősszel sem lett. Katonásdit játszottunk, csapatokat alakítottunk, bunkert ástunk, amelynek szélét kigyéptégláztuk, parittyával és nyíllal lövöldöztük egymást. A nagyobb gyerekekből mindig akadt vezér. Jártunk fürödni a víztározóba, a piros karú hídhöz, éjjel pedig paradicsomot lopni a kertészetbe. Az Ökörkunyó messze volt, 3-4 km-re, éjjel féltünk, de mégis mentünk.

Arra emlékszem, hogy március elején meghalt Sztálin. – „Isten éltesse, váljon egészségére!”- mondta az egyik kultúrházi „telepes” (ahogyan neveztek bennünket). Azt is tudom, hogy a felnőttek összeültek, latolgatták az esélyeket. Nagypám tartotta a lelket mindenkiben: „Meglátjátok, most már jön az Antant!” De nem jött.

(Meg kell jegyeznem, hogy nagypám jóval később, talán 18 éves lehettem, elmondta, hogy félt a kultúrházban az elgázosítástól, mert az ajtókat-ablakokat lehetett volna hermetikusan szigetelni.) Csak nyár végén-közepén kezdett a tábor létszáma csökkenni, csoportokban kezdték a telepeseket hazaereszteni. A gazdaságban munka volt, így aki vállalta, hogy leszerződik és ott marad, azoknak rendes lakást ígértek.

Az 1952/53-ban a telepések által épített „Bánatfalván” egy sorban 18 ház állott a Víztározó mellett, Borsóstól a Nyárfás-csatornáig, talán 500 méter hosszan. Ahogyan az Isten megadta a sima gypet, arra rakták a vályogot minden alap nélkül. A 9, úgynevezett kétvégű házban középen konyha, jobbra és balra egy-egy lakószoba volt. Az első kettő nádas, a többi cseréptető volt. A másik 9 csak szoba-konyhás, piros cseréptetővel. Nedvesek, bűdösek voltak, ősszel az esőzésekkel megjelentek tömegével a férgek. A Hortobágyi Állami Gazdaság 1975-ben bontatta le, addig voltak

használatban. Fehérre meszelve, a piros tetővel nem is néztek ki rosszul. De benne lakni? Az már más.

Mi átmeneti szállásként augusztustól az egyik ököristállóban kaptunk helyet. 5 darab ököristállót építettek a 33-as út jobb oldalán (Debrecen felé nézve), a mai bárányszőlő helyén. Igen egyszerű épületek voltak: vályogfal, betonjászol, töredező nádtető. Televolt patkánnyal, mindent megrágtak, a védekezés ellenük reménytelen volt. A gyerekek között itt valamilyen járványszerű betegség lépett fel, amely nagymértékű, intenzív, állandó könnyezésben nyilvánult meg. Valamilyen szemcseppentő használatával végül meggyógyultunk. Az ököristállóban maradtunk szeptember végéig, amikor kiderült, hogy nem mehetünk haza Madarasra, nem adják vissza a házat...

Kunmadarasról akkor 34 családot tiltottak ki, azok jó része munkát vállalt a Hortobágyon, tekintettel arra, hogy csak a paraszti munkához értettek (, de ahhoz nagyon), és nem volt hová menni. Nagypám, miután nem volt más lehetőség, munkaszerződést írt alá. Minket Karcagra vitt édesapámékhoz.

Ehhez magyarázatként el kell mondanom az alábbiakat. Az alföldi tanyavilágban gyakori, sőt általános dolog volt, hogy a fiatalok a tanyán laktak (télen-nyáron), a nagyszülők a városban, ahonnan iskolába jártak a gyerekek. Így volt ez nálunk is. Azon a bizonyos januári éjszakán édesapámék is szerepeltek azon a listán, de a közel 10 km-es utat a katonák nem vállalták a feneketlen sár miatt. De az öröm nem tartott sokáig, mert 1953. március 14-én (akkor volt apám 40 éves) egy lovas érkezett a Viharsarok Tszcs vezetésének határozatával (pecsét van, de aláírás nincs), amely szerint 24 óra alatt költözzön el a tanyáról. A tanya kellett a Tsz-elnök fiának (amikor az öngyilkos lett, a madarasi gépállomás vette igénybe).

Édesapámék akkor költöztek a másik nagyszülőkhöz, így kerültünk a Hortobágyról mi, gyerekek Karcagra. Itt kezdtem az általános iskola 5. , Eszter húgom az 1. osztályát.

Karcagon akkor dühöngött a Tsz-szervezés, a „kulákok” sorra kerültek az utcára, munka nem volt, gyenge volt a kereseti lehetőség. A Hortobágyon viszont jó kereseti lehetőség volt, lakással együtt, így édesapám úgy döntött, hogy 1954 márciusában Hortobágy-Borsósra költözzünk. Egy szoba-konyhás lakást kaptunk. (A sors iróniája, hogy korábban mint telepések ennek a lakásnak a szobájában laktunk kilencen.) Édesapám a tehenészethen kapott munkát, ellető gulyás lett. Ebből a munkakörből ment nyugdíjba 1974-ben. Nagypám 1958-ban költözött haza Kunmadarasra nagymamával, amikor visszakapta a teljesen lerobbant állapotban lévő házat.

A szabadulás után az egyéni sorok változatosan alakultak. Ha az idősebb generáció nem is, de a fiatalabb korosztály igyekezett – többnyire sikeresen – „visszakapaszkodni” a korábban megszokott társadalmi létbe. A kunmadarasi parasztyerekek egy része első generációs értelmiségivé vált. Húgom főiskolát végzett, én agrármérnök lettem, mezőgazdaság-tudományi doktor.

A kérdés mégis jogos: kik a vesztesek? Vesztes az egész társadalom, de a családon belül vesztesek a nagyszüleim, akik a világháborúkat, gazdasági válságokat túlélve dolgoztak keményen, aztán 1953-ban – 73, illetve 63 éves korukban – mindenüktől megfosztották őket. Vesztesek szüleim is. Apám végigharcolta a világháborút, 5 évig volt katona, családot alapított, kemény munkával gyarapította gazdaságát, s 40 évesen egyik napról a másikra földönfutóvá tették. Borzasztó lehetett érezni tehetetlenségét, családja jövőjének kilátástalanságát.

(folytatás a 4. oldalon)

BEMUTATJUK... SCITOVSZKY ANGELIKA KÉPVISELŐNŐT

- *Mikor és hogyan került először kapcsolatba Berekfürdővel?*

- Nagyszüleim Karcagon éltek, így gyermekkoromban a szünidő egyik legjobban várt eseménye a berekfürdői strandra történő látogatás volt. Az év nagy részét családommal ma már Berekfürdőben töltjük, saját otthonunkban, mezőgazdasággal foglalkozó párom itt piheni ki a mindennapok fáradalmait, Marcell fiam a bereki óvoda lelkes kiscsoportosaként várja a reggeleket, hogy újra óvodába mehessen. Felnőttként a település iránti vonzalmam tovább erősödött, megfogott a település hangulata, segítő emberi kapcsolata, figyeltem és kihívásként tekintek turisztikai esélyeire.

- *Ez év szeptemberében fürdők átessett egy minősítési eljárás és ez által gyógyfürdőintézménnyé minősült. Képviselőként hogyan vett részt ezen projekt megvalósításában?*

- Berekfürdő rövid távú turisztikai célú fejlesztési prioritásának meghatározásánál véleményem szerint döntő jelentőséggel bírt a korábban Termál-és Strandfürdőként működő gyógyvízzel rendelkező fürdők „gyógyfürdőintézménnyé” történő minősítése. Kezdeményeztem azon elvi döntés meghozatalát a Képviselő-testületnél, hogy vizsgálja meg a településünkön található Termál-és Strandfürdő gyógyfürdőintézménnyé történő minősítésének feltételrend-

szérét. Elsőként feltérképeztem a minősítési eljárás pontos folyamatát és a minősítéshez szükséges elvárások megvalósíthatóságának realitását. Ezt követően az így megszerzett információk birtokában állítottuk össze a fürdő vezetőségével azt a dokumentációt, mely által a minősítő szervezet (Országos Tisztiorvosi Hivatal, Közegészségügyi Főosztálya) helyszíni ellenőrzését követően engedélyezte fürdőknek gyógyfürdőintézménnyelnevezés használatát. Így a fürdő 2016. szeptemberétől Berekfürdői Gyógy-és Strandfürdő névvel működhet tovább.

- *Milyen hatással lehet Berekfürdőre a fürdők gyógyfürdőintézménnyé történő minősítése?*

- A minősítéssel közelebb kerülhetett a település ahhoz a célhoz, hogy az „elismert gyógyhely minősítés” megszerezve európai uniós források bevonásával akár nagyobb léptékű fejlesztéseket tudjon megvalósítani. Továbbá a megszerzett minősítés közhírlése – meglátásom szerint – a település jövő évi marketing akcióinak tervezésénél és lebonyolításánál prioritás kell, hogy legyen a vendégforgalom növekedése érdekében.

- *Milyen terveik vannak képviselőként a jövőre vonatkozóan, mit tart fontosnak megvalósítani?*

- A teljesség igénye nélkül: fontosnak tartom a gyógyfürdők további fejlesztését, a minőségi vendégfogadás feltételeinek megteremtését a helyi szállásadói hálózatot is segítve. Szükséges további új turisztikai programokat bevezetni, melyek hagyományteremtők, évről-évre megrendezésre kerülnek. Fontosnak tartom az egészségügyi alapellátás fejlesztését, a közétkeztetést ellátó konyha infrastruktúrális fejlesztését és a közutak, járdák rekonstrukcióját. Figyelmet érdemel a jelenleg 18 főt foglalkoztató Kertészetünk ügye is. Véleményem szerint fontos a településen aktív civil szervezetek munkájának segítése, szakmai támogatása. Szükséges meghatározni fejlesztési prioritásokat annak érdekében, hogy a Berekfürdőn

élő lakosok, nyugdíjasok komfort érzete javuljon. Törekednünk kell arra, hogy minél több fejlesztést meg tudjunk valósítani pályázati úton.

- *A rendelkezésre álló információim szerint számos olyan iskolai végzettséggel, illetőleg szakmai múlttal rendelkezik, melyek a települést érintő céljai megvalósításában segítségére lehetnek Önnek. Melyek ezek a végzettségek és szakmai tapasztalatok?*

- A GATE Mezőgazdasági Főiskolai Karán - Gyöngyösön – gazdasági mérnök szak/marketingmenedzser szakirányon szereztem főiskolai diplomát, majd tanultam a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem Közgazdasági Továbbképző Intézeténél, ahol turizmus szakértő egyetemi diplomát szereztem. Ezt követően a Debreceni Egyetem Természettudományi és Technológiai Kar-Sorbonne IV. Területi tervezés, urbanisztika és területfejlesztés posztgraduális szakán vettem részt mesterképzésben. A SZIE Gazdálkodási és Mezőgazdasági Főiskolai Karán Gyöngyösön is tanultam, mérlegképes könyvelői képesítéssel is rendelkezem. Különböző vezetői szintű munkatapasztalattal bírok, többet között dolgoztam a Magyar Turizmus Zrt.-nél marketing-menedzserként, a Tisza-tó Térségi Fejlesztési Tanácsnál munkaszervezet igazgatóként és a Tisza-tó Fejlesztési Kft.-nél ügyvezetőként.

- *Végezetül érdekelne, milyen hobbit űz.*

- Szeretem a természetet, szívesen fotózok, kerékpározok. Szabadidőm nagy részét a kertemben töltöm, kertészkedek. Örömmel tölt el, ha a bereki kertem rózsái között időzhetek. Zárszóként engedje meg, hogy Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kívánjak minden berekfürdői lakosnak, valamint az újság olvasóinak.

- *Köszönjük az igen részletes és szakszerű tájékoztatást. Reméljük, hogy közösségünk profitál képviselői munkájából. Sok sikert kívánunk hozzá!*

(folytatás a 2. oldalról)

A látszat ellenére vesztesek vagyunk mi, gyerekek is. Bár kevés lett közülünk a pszichológiai eset, s tanulunk, szakemberek lettünk, a rendszer azonban tudat alatt valamiféle büntudatra kényszerített. Nem beszélhetünk, nehogy megtudják, „hortobágyi internáltak” vagyunk. Elvégeztem a mezőgazdasági technikumot, az ag-

ráregyemet, de a szobatársaim kivételével senki sem tudta, hogy miért kerültem a Hortobágyra, mert az bizony nem volt jó ajánló levél. Minden szakmai sikerünk ellenére másodrendű állampolgároknak éreztük magunkat. (1986-ban egy üzem párttitkára fel volt háborodva: hogyan lehet az, hogy egy telepes unokája komoly vezető beosztást tölt be a gazdaságban.)

A kör bezárult: mindnyájan - élők és holtak – vesztesei vagyunk az eseményeknek.

Mindezek ellenére nekünk, a még élőknek el kell mondanunk történetünket tanulságul. Megbocsátani lehet, de feledni nem szabad!”

(Megjelent: Száműzöttek a Hortobágyon. Budapest, 2006)

VISSZATEKINTŐ - ZATORBAN JÁRTUNK

„Lengyel-magyar: két jó barát”-tartja a mondás. Honnan is eredeztethető ez a kapcsolat? A kezdet kissé döcögősen indult: a monda szerint a lengyelek és a magyarok szinte egyszerre kértek koronát az államalapításukhoz II. Szilveszter pápától 1000 táján. Az egyházfő a mi Istvánunk javára döntött, de úgy tűnik, még sincs harag. Cirka 300 év múlva a Firenzéből érkező Károly Róbert a lengyel Erzsébetet vette feleségül, s a rokonságnak, valamint a diplomáciának köszönhetően fiuk, Nagy Lajos egy időben egyszerre igazgatta Magyar- és Lengyelországot. Sőt, annak leányát, Hedviget királynőjükként szerethették felebarátaink. Osztozkodtunk Báthory Istvánon (lengyel királyként), illetve II. Rákóczi Ferenc is többször átlépte – akkor még közös – határunkat. Lengyel volt a „mi” legendás Bem apónk (1848-49), s a nagy világegések idején, valamint 1956-ban is számíthattunk egymásra bujdosásunk okán. Egyetemeinken is gyakran lehet(ett) hallani egymás nyelvét. A kulturális-politikai kapcsolatok ma is élénkek. Több testvérvárosi kapcsolat is működik, Berekfürdő pl. 2001 óta utaztat delegációt a kb. 3800 lakosú Zatorba.

Legutóbb szeptember 15-én, **CSÜ-TÖRTÖKÖN** indult egy autóbushoz diák és felnőtt lengyel honba, közöttük egy magyar és két lengyel anyanyelvű tolmáccsal. A jókedv hamar a tetőfokára hágott, daltól zengett a jármű hátulja. A gyerekeket a szlovákiai alagutak dobták fel. „Láttam egy szép várat még itt Szlovákiában, az nagyon

tetszett. Süt a nap, és a dombokban, hegyekben gyönyörködöm, ami a szemem elé tárul. Van, aki zenét hallgat, más olvas, vannak, akik beszélgetnek, vagy éppen rajzolnak. Háromnegyed négyre értünk meg Zatorba. A szállásunk 5-ből 5 pontot ér: a szoba tiszta, van franciaágy és 4 heverő, erkély is tartozik a faházhoz, meg konyha, fürdőszoba. Az udvaron nyírfá lenge-dezik. A kisebbek a csúszdának és a hintának örvendeznek, a nagyobbak a Wi-Finek és a ping-pongnek, a felnőttek meg nyilván a grillezőnek. River Park a szállásunk neve. A túloldalon istenek szobraira és dinoszauruszokra lehet átlátni. Hat órákor vár a vacsi: paradicsomleves, krumpli, répa-alma köret rántott hússal, hozzá sör, málnaszörp, fagylalt kortól függően. Örvendezünk az ajándék pólóknak, nyakunkba kerül a látogatói kártya, rajta az uniós zászló a zatori és a bereki címerrel. Most már ránk fér egy kis szabadidős program.

PÉNTEK: 7 és 8 között reggeliztünk virslit, kétféle müzlit, tejet, kávé, sonkát, sajtot, joghurtot és rántottát. Krakkóba készülünk, egy órányi lesz a 60 kilométeres út. Ma ugyan Varsó a főváros, de 1795-ig Krakkóé volt ez a cím, ezért (és szépségéért is) inkább ezt a várost szeretik az emberek. Szerencsére a németek nem rombolták le a II. világháborúban. Az UNESCO világörökségi listáján szereplő királyi palota a Wawel-dombon épült (előtte a sárkánnyal), a város főterén pedig az aranyozott kupolájú székesegyház található Szent Hedvig szarkofágjával és János Albert kápolnájával. A

közelben a Visztula folyó kanyarog méltóságteljesen. A történelmi város (királyok koronázása és temetése zajlott itt, Nagy Lajos is innen irányított, talán Székesfehérvárhoz hasonlítható) kulturális, gazdasági és oktatási centrum is. A szabadidős program keretében kocsikáztam, mert így könnyebb megismerni a várost, aztán megkóstoltam a híres sharlotkát, ami almás pite eperrel, eperöntettel, diós-mazsolás-tejszínes fagylalttal, majd bolyongtam a tükörlabirintusban. Láttam street performance-t is Lengyelország második legnagyobb városában. A visszaúton most főleg az iskolások énekeltek. Vacsorára káposztás levest, paradicsomos káposztás húst (a szárnyasokat nem igazán használják), vagy pontyot lehetett kérni. Este megnéztük a „nagyok” néptáncát. A szállásunkon még szlovákokkal találkoztunk.

SZOMBAT: A reggeli hasonló az előző napihoz, plusz paradicsom, uborka, főtt tojás választható. Fél kilenctől konferencia (a felnőtteknek) az Európai Unióról. Egy óra múlva indultunk Energylandia-ba, ami gyakorlatilag egy vidámpark játékautomatákkal, planetáriummal, ingával, többféle témájú hullámvasutakkal és egyéb izgalmas attrakciókkal, melyeket kisebbek és nagyobbak egyaránt élvezhettek. Ebéd: húsos káposzta (valószínűleg nem vágyunk otthon káposztára egy darabig), főtt krumpli zöldséggel. Közben fúvós koncertet hallgattunk. A standokon vásárolhattunk, például finom karamellát. A vacsiból a céklát emelném ki, de leg-

inkább a 3 születésnaposunk mesés csokis-málnás tortáját. A szlovákok meg mi is átadtuk a testvérvárosi ajándékokat.

VASÁRNAP: A reggeli a szokásos. Délelőtt egy rendezvényen járunk, fúvósokat hallgattunk és volt tánc is. Fellépett a bereki néptáncscsoport és a Dalma Dance Club is egy egyórás műsorral. Bátran állíthatom, hogy nagy siker volt! A felnőttek egy része halászlévet főzött és kirakodtuk a bereki kézműves termékeket. Persze több stand is volt. Ebédre viszsza mentünk a River Parkba. Délután

szabadprogram volt, el lehetett menni a Dinóparkba, illetve az istenek között bolyongani a Mitológiai Parkban. A búcsúvacsora svédasztalos volt ajándékozással és közös tánccal.

HÉTFŐ: 8.25-kor indultunk el Zatorból. Zakopánében, a Magas-Tátrában időztünk egy keveset ajándéktárgyak után kutatva. Aztán irány haza. Este negyed nyolckor érkezünk meg Berekfürdőre.

Az élmény még friss: csodaszép tájakon és épületekben jártunk, látványos műsorokban gyönyörködhetünk, szíves vendéglátásban része-

sültünk. Szinte észre se vettük, hogy gyakran csepegett az eső.”

„Szép volt a múlt, várjon ragyogva rátk / Még szebb jövő, még dúsabb jutalom. /

S ezek között, bár szerény fény gyanánt ég, / Szeretetünk is hadd legyen ajándék.

(Tóth Árpád)

Köszönjük ezeket a feledhetetlen napokat a szervezőknek és vendéglátóinknak egyaránt.

K. CS.

BÖBE HABOS SÜTIJE LISZT NÉLKÜL

4 csomag puncs vagy eper pudingporral elkeverünk 1 csomag sütőport, 6 evőkanál cukrot és 6 tojás sárgáját. A 6 tojás fehérjét keményre verjük, majd óvatosan, hogy össze ne törjön, hozzáadjuk a fenti liszthelyettesítőt. Sütőpapírral bélelt, közepes tepsiben piskótaszerűen megsütjük kb. 30 perc alatt.

A krémhez 2 csomag vaníliás pudingporral elkeverünk 1 egész tojással, ízlés szerinti cukorral, pici tejjel, majd 1 liter tejben megfőzzük. Ha kihűlt, 1 csomag margarinnal felhabosítjuk. A piskótalapra simítjuk, aztán erre fél liter felvert cukráshabot kenünk. A tetejét reszelt vagy olvasztott csoki-val díszíthetjük. Hűvös helyen tartva

2 napig fogyasztható, de valószínűleg már előtte elfogy. Jó étvágyat kívánok!

Köszönjük a receptet Garainé Hajdú Bőbénének!

„ODAJÁRTUNK ISKOLÁBA HATÉVESTŐL HATVAN ÉVESIG” - TÓTH JÓZSEF VISSZAEMLEKEZÉSEI -

„Berekfürdő akkor Karcaghoz tartozott, de még Tatárulás volt. Ahol a glóbusz van, attól lefele laktunk egy gazdánál. Az teljesen síkság volt, a Nádasdi-féle tanya körül volt pár fa. A Gatyás Ökrös Józsefnél volt cseléd édesapám, akit Úri Ökrösnek is hívtak. Tanyaközpontja volt ott neki, egy raktár volt ott meg három tanya. Sebőkék laktak ott, Fazekasék meg mi. Az egy másik Sebők család volt, mert Margitkáéknak volt földjük, ők nem is voltak rokonok. Tulajdonképpen a Kunlapon élünk, az is az Ökrösök földjén volt, mindegy, hogy merre. Egy évig a Gergelyre kerültünk, az egy tanya volt a repülőtér végében. 1945 után 10 hold földet kaptunk az Ökrös földjéből, azóta itt élünk.

4-en születünk (...). Már idősek voltak a szüleim, mert az édesapám, Tóth József 1893-ban született, az édesanyám, Csányi Erzsébet 1897-ben. Őotthon volt mindig, sohanem dolgozott munkahelyen. 18 évesen ment férjhez, és nem töltötte be a 19-et, amikor Erzsébet megszületett. Utána Mária, László, Julianna, Anna és én voltam a legkisebb. Ott kaptunk földet, ahol az emlékmű van most a Berek téren. Arrafele volt a föld. Míg édesanyám meg nem halt 1977-ben, megvolt az a lakás. Utána kisajátította a Tanács, 1978-ban bontottuk le.

Mi 1946-ban már felépítettük azt a házat, rajtunk kívül 15-en építettek itt a Berekben. Azelőtt még csak két utca volt meg, úgy nevezték hogy Villasor egy, Villasor kettő, azok lettek a Fürdő utca meg a Fodor József utca. Először mi jöttünk ide, aztán a Hosszú Sanyi bácsiék, Cs. Kissék, az ő földjük

a Búzavirág utcára esett. 1948-ban épülhetett a Domján Sanyi bácsiéké a mostani Radnóti Miklós utcában, ők is ilyen cselédek voltak. Még nem voltak rendesen kimérve az utcák, így van beljebb az a ház. Mindenki, ahol lett földje, ott épített lakást. Láposiék az Üllőben, ami nincs meg már. Mind az Ökrös tanyából építették, a cserepet, faanyagot onnan vették, vályogot mindenki maga vetett. A vályogvető gödör ott volt az erdősáv előtt, vizet a csatornából vezettek oda.

Kerekes kút a Radnóti Miklós utcában volt meg a fürdő területén. De minden házban volt kút, mind gémes kút volt. Mikor kellett jönni ebédelni, arra piros kendőt engedtek fel. Meg akkor is felengedték a kendőt, amikor kellett menni iskolába, mert ha délután jártunk, dél előtt dolgozni kellett. Mi jártunk a határba rizst gyomlálni is. Az nagy dolog volt itt, a rizs! Csomó munkát adott, nagyon sokan abból a pénzből építkeztek itt a Berekben. Mert úgy volt, hogy a berekiek nem olyanok voltak, mint most. Összefogva vetettek, kapáltak, arattak, kukoricát törtek. Mindenki cseléd volt, aki idejött. A többinek tehene volt meg ökre, az lett összefogva, nekünk volt két lovunk, mert Karcagon a cigányvároson vettünk házat és azt eladtuk, nem pénzért, hanem lóért, meg teljes gazdasági felszerelésért. Azzal jártunk körbe. Semmi kedvem nem volt hozzá, de ott is kitaláltam dolgokat, mert hengerezni úgy hengereztem, hogy egy nagy karosszéket felszereltem, és abban ültem és nem utána mentem.

Az első osztályt a Berekben végeztem, sőt azt kétszer végeztem

el, mert van két érvényes bizonyítványom. A fürdőben a panziót azelőtt úgy hívták, hogy városi szálló, oda jártunk iskolába hatévestől hatvanévesig. Nyolc osztály volt, az első padban ült az első osztály, és így felfele, az idősek meg ott ültek, ahol elfértek. Fél évet jártam a másodikban, nem jól olvastam, és visszaültettek az első sorba. Kaptam még egy első osztályos bizonyítványt. Elfeledkezett az öreg Kádár István rólam. Néptanító volt, a lánya most halt meg. (Postás volt: ahol most a Megbékélés Háza van, ott volt a posta.) Ott volt akkoriban egy hosszú épület, a Szóják háza. Ez egy boltos ház volt, abba is jártunk iskolába, a református templomba is. A református templomba a felső tagozat járt, ötödik-hetedik együtt, hatodik –nyolcadik együtt. Nyolcan voltunk nyolcadikosok. Kezdünk szaporodni, mert a tanyákról több gyerek járt be, és ahogy építettek több házat a Berekben, bővíteni kellett az iskolát. Össze-vissza jártunk, több szakaszban volt a templomban iskola, még akkor is, amikor az iskola megépült. Két osztályterem volt az elsőtől negyedikig, és két iroda kialakítva. Azt később átalakították osztályteremmé.

Én tulajdonképpen tízéves koromtól mozigépészkedtem itt a sarkon (a Fürdő utca sarkán. A szerk.), meg az iskolában. Sőt, még kertmozink is volt a panzió előtt. Tojással is fizettek, 50 fillérrel kezdődött a jegy, később 5 forint lett. Minden lében kanál voltam, Rigó Ferenc bácsi volt a gépész, és megszeretett. Én a serkentő óráját az apámnak szétszedtem, és gőzgépet csináltam belőle,

de úgy, hogy ment is! 12-13 éves koromban csengőt meg villanyt is szereltem, Kádár Pista bácsi megtanított villanyt szerelni hatodikos koromtól, mert megalakította az Ügyes kezek szakkörét. A villamosítást vele együtt csináltuk. Ő épített egy házat meg postát is egyben, és segéd munkásnak alkalmazott. Saját kezűleg építette azt a házat!

A tanár úrnak voltak ismerősei Győrben, úgy mentem oda. Mondták, hogy az a szak nem indul, amiért odamentem, de esztergályosnak maradhatok. Igaz, hogy azt se tudtam, mi az, de én elhatároztam, hogy esztergályos leszek! Elég nehéz életem volt, amíg nem bizonyítottam, mert esztergapadot én addig még nem láttam. Akkoriban volt az, hogy szakmunkás bizonyítvánnyal is lehetett egyetemre menni. Be is iskoláztak volna, de a szüleim kezdtek öregedni, és az üvegyárban megüresedett az esztergályos hely. Mondták, hogy jöjjenek haza!

Nem sokáig maradtam ott, átmentem Kunmadarasra és visszacséppentem a mezőgazdaságba. Egyik legjobb munkahelyem volt, nagyon szerettem ott lenni, de 1962-ben megszűnt a gépállomás. (Már akkor itt laktunk, mert 1960-ban megesküdtünk, megvettük ezt a házat.) A gépállomáson nem csak esztergáltam, hanem villamossági dolgot is csináltam, mert levizsgáztam gyenge- és erősáramból Szolnokon is, Székesfehérváron is, Győrben is. Akkor megkértek, hogy jöjjenek ide a Berekbe, mert itt van egy műszerüzlet! Abban az épületben volt, ahol iskolába jártam. Ezt az üzletet felfejlesztettem odáig, hogy rádiót javíthattam és szerelhettem villanyt is, csak a tervet a KTSZ készítette, sőt üvegeztem és úszómesterkedtem a fürdőben. Ha fizikai munkás kellett, én fizikai munkás voltam. Ha szellemi kellett, szellemi.

Az üvegyárban megint változás lett. Akkor kezdett fejlődni az

üvegyár, és behívtak dolgozni esztergályosnak, de megmaradt a bolt is másodállásban. Hozzákezdtem gimnáziumba járni a hetvenes évek elején, és kiemeltek művezetőnek. A munkások nem akartak elfogadni engem. Teljesítménybérben dolgoztunk három műszakban, és én a brigádomnak rögtön megjavítottam a formákat. Nagyobb lett a termelés. Főművezetői beosztásig vittem.

Közben folyamatosan dolgoztam a fürdőben. Úszómesteri és fürdővezetői tanfolyamot végeztem, és amikor hívtak, átmentem műszaki vezetőnek. 1981-ben otthagytam a fürdőt is, mert közben elvégeztem a rendészeti iskolát, a munkavédelmi és rendészeti iskolát. A HAGÉ-nél dolgoztam, az most már Purina. Utána jött egy nagy lehetőség, mert áthívtak a BHG-hoz, ahol elektromos raktáros lettem. Onnan kerültem aztán nyugdíjba.”

Keresztes Ágnes

A BEREKFÜRDŐI POSTA TÖRTÉNETE IV. RÉSZ

Az 1970-es évek elején a posta végre új épületet kapott a mai Berek tér 7. szám alatt. Ez az épület biztonsági szempontból és egy fejlődő település képeinek kialakulásához elengedhetetlen volt és már késett 1-2 évtizedet.

Berekfürdőn egyre növekedett az állandó lakosok száma. Tavasztól őszig az üdülő övezet nyaralói is benépesültek. Növekedett a naponta érkező strandolók száma is, különösen a hétvégi pihenő napokon. Ennek oka az is, hogy a közeli városokból (ahol ma már modern gyógy- és strandfürdőt üzemeltetnek: Túrkevről, Mezőtúrról, Gyomárról) is sok vendég érkezett. A fentiek következménye, hogy növekedett a postai szolgáltatások igénybevétele is. Ez a tény létszámnövelést igényelt, mert a technika még nem fejlődött a mai szintre.

Maradt a kézi kapcsolású telefonközpont, a kézi könyvelés. Így fordulhatott elő, hogy néhány éven át májustól szeptemberig kilenc fő volt a hivatal nyári létszáma. 3 fő napi 4 órában foglalkoztattak, pl. a strandon hírlapárusként. Ez utóbbi munkakört általában diák munkavállalók töltötték be.

Az 1970-80-as években a hírlapterjesztés – különösen kis településeken – a posta kizárólagos feladata volt. Ugyanebben az időben a fürdőt igénybe vevők postai szolgáltatásának javítására néhány évig a strand területén is működött postai felvevőhely. Megközelíthető volt az utca felől és a fürdő területéről is. Itt csak levélpostai felvétel, értékcikk-árusítás (képeslap, bélyeg stb.), táviró és távbeszélő (nyilvános telefonfülke) szolgáltatás történt. A felvételi

hely dolgozója naponta számolt le a postahivatalnak.

Jelenleg tulajdonképpen a klasszikus postai szolgáltatások már lassan megszűnnek. Az automatizálással már mindenki az otthonából végezheti el mindazt (üzenetek küldése, átutalás stb.), amit az ezredforduló előtt csak postai közreműködéssel.

Tóth Józsefné

Tisztelettel megköszönöm Julika néninek, hogy felvállalta a bereki posta történetének rögzítését. Településünk egyik meghatározó szolgáltatását nyújtja ez az intézmény, amellyel nap mint nap kapcsolatba kerülnek a helyi lakosok, az üdültulajdonosok és vendégeink.

Kóródi Lászlóné

VISSZATEKINTŐ – KANTA GYULÁNÁL JÁRTUNK

„Hozta Isten, fogadj Isten – köszöntötték egymást Kanta Gyula, a Konyárról elszármazott berekfürdői lakos és a Konyári Pávakör vidám delegációja. 2016. július 16-án, szombaton a Pávakör Berekfürdőre tett kirándulást. Látogatásuk célja a strandoláson kívül a Konyárról elszármazottakkal való kapcsolat ápolása is volt.

Gyula bácsi nagyon szívélyes vendéglátással fogadta a kis csapatot nyugdíjas barátaival: pálinka, pogácsa, üdítő egyaránt jóízű beszélgetésre csábította a jelenlévőket. Nagy meglepetéssel kedvezményes fürdőbelépőkkel is kedveskedett az érkezőknek. A Pávakör is átadta ajándékát, a konyári vonatkozású helytörténeti kiadvá-

nyokat, amit a házigazda szeretettel megköszönt. Elmondása szerint még ma is jó szívvel, sokat gondol Konyárra.”

Forrás: Konyári Hírmondó
2016/3. szám

TÖKFESZTIVÁL

Vidám délután zajlott 2016. október 29-én Berekfürdőn, ugyanis a Bod László Művelődési Házban először megrendezésre kerülő Tökfesztiválon változatos programok közül válogathattak a kedves érdeklődők.

A fő attrakció a Rác- Túrkevei Lajos által vezényelt tökfaragás volt, de mellette a Mosolyudvar Népi Játsszótér tökös kézműves foglalkozását is végig igénybe vehették a résztvevők. A kisebbek kérhettek arcfestést, illetve a tökdobáló versenyen is részt vehettek, a nagyobbak pedig Berekfürdő feliratos díszböggrében kóstolhatták meg a Dr. Kenyeres

Imre segítségével elkészített forralt bort. A gyerkőcök és a sofőrök sem maradtak melegítő ital nélkül, ugyanis folyamatosan kapható volt forró tea is. Mindenki örömeire - az „Eszti Cukrászdája” jóvoltából rendelkezésünkre bocsátott sütőben- egész délután sült a tök, melyet ingyenesen lehetett kóstolni. A rendezvény a Dalma Dance Club tánctanára, Durda- Kerekes Petra közreműködésével, country tánc házzal zárult.

Köszönjük a támogatásokat és a részvételt!

Karcagi-Nagy Zsanett

VÁLOGATÁS A KÉPVISELŐ-TESTÜLET DÖNTÉSEIBŐL

2016. július 12. Határozat született Berekfürdő Szerkezeti Tervének módosításáról, mivel üdülőövezetben is épültek családi házak, pl. a Fodor József és a Darázs utcában. – Elvi támogatásról döntöttek a képviselők a napelem erőmű területének ügyében. A Pannon Green Kft. a Külterület 0461 (volt szeméttelep) és a belterület 548/86 hsz. (Tatárülés utcai erdő) között dönthet a felesleges áram tárolásának, ill. továbbításának függvényében. – Kérelmet nyújtott be Berekfürdő Községi Önkormányzat Képviselő-testülete a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz C típusú, 90 négyzetméteres, 8 eszközös kültéri sportpark létesítésére. A szkanderosok a sportpálya és a játszótér közelében tervezik tartani edzéseiket. – Karbantartás-felújításra nyújtottak be pályázatot a Bod László Művelődési Házra. Festés, ajtócsere, a laminált padló cseréje, a lépcső felújítása, a földszinti burkolólapok cseréje szerepel a tervek között.

Augusztus 30. Határozatot hoztak a képviselők a Nap utca szennyvízhálózatának elkészítéséről (amely azóta megvalósult), valamint a Tó, a Kócsag és a Szivárvány utca szennyvíz-gerincevezetékének kiépítése tervezetéséről. – Az ATV Hazaváró c. műsorához az Erzsébet program keretében nem fizetett reklám-

ként készítettek felvételeket Berekfürdőről mint elfogadóhelyről. – 5000 Ft beiskolázási támogatást kaptak az önkormányzati dolgozók gyermekeként. – A Nyugdíjas találkozóra az önkormányzat 3 festményt ajánlott fel a falu gyűjteményéből. (Gisela Blank: Fecskék Berekfürdőn, Gaál András: Székely falu, Ásztai Csaba: Tájdarab) – Horváth Éva Óvónő 2016. szept. 1-től 2017. június 9-ig tölti be az óvodavezetői állást megbízottként.

Szeptember 20. Lakossági tájékoztatóra került sor a Veress Zoltán Általános Iskolában a Hubai és Társai Kft. részéről. Hubai Imre „az ingatlan jövőbeni hasznosításának egyik alternatíváját” mutatta be a volt Park étteremnek, mely a jövőben „magasabb szintre emeli a jelenlegi állapotokat”. Négycsillagos szálloda és étterem épül, mely utóbbi közül az egyik a strand felé nyitott önkiszolgáló étterem, a másik az utca felé a la carte lesz. 2 emeletnyire tervezik a lakóteret, esetleg tetőteret is létesítenek wellness részleggel és kismedencével. 60 szobát nyitnak 120-150 férőhellyel, napozó terasszal 300-350 fős rendezvényteremmel. Mindezekkel kb. 50 munkahelyet teremtenek. Az erről szóló előadást ifjabb Hubai Imre kivetítéssel illusztrálta, Farkas Renáta, Berekfürdő főépítésze pedig kiegészítette.

Szeptember 29. Taracközi János főtörzsőrmester és Fenyvesvölgyi Richárd rendőrőrs parancsnok is részt vett a képviselő-testületi ülésen, amelyen elhangzott, hogy 2015-ben 43 bűncselekmény történt Berekfürdőn, idén pedig (09.29-ig) 12 db. A térfigyelő kameráknak is köszönhető a csökkenés és a nagyobb felderítési arány. – Szeptember első hetében nemzetközi sakkversenynek adott helyt településünk, melyet Egyed Zsolt szervezett. Mintegy 80 fő mérte össze tudását. – Az Írótábor és a falunap mellett lengyel lakókocsis találkozóra is sor került. – Kapocsi István, a Hortobágyi Nemzeti Park igazgatója szerint a bereki gyurgyalag telep szépen rendben van tartva. – A kézműves tábor keretében Sinka István a tönkrement utcánév táblákat készítette el, az erdélyiek pedig a kiállításokkor használható névtáblákat. Kerámiából pohárkészlet, vesszőből szórólaptartó alakult ki. A tábor szervezője Kocsis Lajos volt. – Berekfürdő Önkormányzata „Berekfürdőért” kitüntetést adományozott Kovács Andrásnénak, a Veress Zoltán Ált. Isk. nyugalmazott igazgatójának, amit (távolléte miatt) a falunapon jelképesen adtak át. – Településünk csatlakozott a felsőoktatási Bursa Hungarica ösztöndíj pályázathoz.

Folytatás a 13. oldalon

5 ÉVESEK LETTÜNK!

A Berekfürdői Turisztikai Nonprofit Kft. 2011-ben alakult, tehát 5 évesek lettünk. A Kft. tulajdonosai helyi turisztikában érdekelt vállalkozók, illetve az Önkormányzat összefogásával jött létre. A cél az volt, hogy a település turisztikáját, marketinget, attrakciókat egyben kezelje, működtesse a Tourinform Irodát.

Az évek folyamán az alap feladatok mellett bővült a repertóár. Ma már a Tourinform Iroda működtetésén túl a közösségi tér működtetése, a települési programok tervezése, lebonyolítása, a helyi múzeum szolgáltatásainak ellátása, kézműves bolt üzemeltetése és az Orgona vendégház fenntartása is a feladataink közé tartozik.

Területünkön pályázatfigyelést és pályázat író tevékenységet is folytatunk. A teljesség igénye nélkül a 2015-ben az alábbi programokra nyertünk forrást. Bereki Vigasság 4.0, Nagykun Kalász Ünnepe, Testvér települési találkozó, Bereki Irodalmi Tábor, Falunap, 2016 évben Nyári fesztiválra (utcabálok),

Bereki Irodalmi Tábor, Falunap, Tepertő fesztivál, Program sorozat (56-os emlékévi). Mind a két évben nyertünk a Virágos Magyarországért mozgalomban, idén az Arany Rózsa – díjat.

Célunk továbbra is az, hogy a társadalmi, vállalkozói összefogáson túl új turisztikai attrakciók létrehozásában közreműködjünk, működtessük, hogy Berekfürdő, mint turisztikai célpont még vonzóbbá váljon az idelátogató vendégek számára.

Terveink között szerepel, hogy a szálláshelyek bevonásával minősítési rendszert dolgozunk ki, mely könnyebbé és motiválóbbá

tenné a turisztikai szereplőket. Utazás kiállításokon veszünk részt, és minden olyan országos, régiós kezdeményezésben, mely viszi Berekfürdő jó hírnevét.

2016-tól már 5 főállású 1 rész munkaidős munkatárssal és két kulturális közfoglalkoztatottal látjuk el a feladatot. Természetesen segítik munkánkat a Berek-Víz Kft. munkatársai, illetve természetesen a falu lakossága is, melyet ezúton szeretnénk újra megköszönni

Nagy Istvánné
ügyvezető igazgató

KEDVES LEENDŐ VERSENYZŐK ÉS NÉZŐK!

Szeretettel várunk minden berekfürdői lakost és üdülőtulajdonost, aki kedveli a sakkot egy szombati, svájci rendszerű barátságos megmérettetésre vagy

szurkolásra. A II. Bereki Sakkbárátok Vándorkupája dr. Hajdu Lajos vezetésével 2017. január 14-én kerül sor a Bod László Művelődési Házban délelőtt 9 órakor

a földszinti teremben. Nevezési díj nincs! Jelentkezni lehet 2017. jan. 6-ig a 06-59-319-068-as számon este 5 és 8 között Kóródi Lászlónénál.

OKTÓBER 6. – AZ ARADI VÉRTANÚKRA EMLÉKEZÜNK

2016. október 6-án 9:30-kor került sor az aradi vértanúk tiszteletére rendezett megemlékezésre a Bod László Művelődési Házban. A szép számban összegyűlt megjelentek településünk díszpolgára, Dr. Kenyeres Imre megemlékező beszédét hallhatták, majd a Kopjafához kísérhették a megemlékezés koszorúit elhelyező előljárókat. Berek-

fürdő Községi Önkormányzata nevében Molnár János polgármester úr és Székely László képviselő úr, Berekfürdő intézményei nevében Perge József és Nádudvari Judit, Berekfürdő Kertészetének nevében Karsainé Erős Ilona, a berekfürdői lakosok nevében Körmendiné Baksán Mária és Tőreki István, az Őszikék Nyugdíjas Klub nevében

Molnár Ferencné és Vígh Győző, a Napsugár Nyugdíjas Klub nevében Hosszú Lajosné és Ágoston Imréné, a Bereki Kertbarátok Köre Egyesület nevében pedig Kanta Gyula és Harsányi László rótták le tiszteletét.

Karcagi-Nagy Zsanett

ÜNNEPI MEGEMLEKEZÉS BEREKFÜRDŐN

Az 1956-os események 60. évfordulója alkalmából 2016. október 21-én ünnepi megemlékezésre került sor Berekfürdőn, melynek helyszínéül - a rossz időre való tekintettel - a Veress Zoltán Általános Iskola tornaterme szolgált. A kerek évfordulás megemlékezésén

Molnár János polgármester úr osztotta meg személyes hangvételű gondolatait, majd tiszteletteljes koszorúzás következett a „Turul szobornál”.

Berekfürdő Községi Önkormányzata nevében Molnár János polgármester úr és Czinege Béla

képviselő úr, az önkormányzati intézmények nevében Nagy Istvánné és Lukács Imre, Berekfürdő kertészetének nevében Karsainé Erős Ilona és Csapó Attila, a berekfürdői lakosok nevében Sinka István és Cseke Réka, Csíkszentkirály testvér településünk nevében Székely Ernő polgármester és Dajka Mihály, az Őszikék Nyugdíjas Klub nevében Oláh Piroska és Hosszú Lajosné, a Napsugár Nyugdíjas Klub nevében Vadai Istvánné és Ágoston Imréné, a Bereki Kertbarátok Köre Egyesület nevében Varga B. Etelka és Győrfi József helyezték el a megemlékezés koszorúját.

Minden kedves közreműködőnek és megemlékezőnek köszönjük a részvételt!

Karcagi-Nagy Zsanett

MACI KIÁLLÍTÁS

Rendkívüli kiállítás volt látható a Bod László Művelődési Házban novemberben gyerekeknek és felnőtteknek Némethné Edit gyűjteményéből.

- *Hogyan indult a „maciőrület” világhódító útjára?*

- 2010-11-ben jártam játszóház-vezető képző iskolába Budapestre, aminek a végén szakdolgozati témának a játékfejlődését választottam, mert kíváncsi lettem, hogy egy vérengző vadállatból, vajon hogyan lett a gyerekek ölelhető kedvence. Kutatás közben azt találtam meg, hogy Theodore Roosevelt elnök, becenevén Teddy egy vadászaton nem volt hajlandó megölni egy fogságba esett mackókölyköt pusztán a fotósok kedvéért. Majd egy újságírói karikatúra alapján egy orosz bevándorló (ekkor még édesség és írószer árus, később

plüssmaci-gyáros) elkészítette az első Teddy's bear-t. Egészen véletlenül ugyanezen év telén kezdte meg egy füles mackó gyártását a német Steiff cég is. Így egyszerre 2 szálon is elindult a plüssmackógyártás, és hamar népszerű lett a világon. Természetesen a formája és anyaga egészen más volt, mint manapság.

- *Hol láthatunk hazánkban sok-sok játék mackót egyszerre?*

- Kutatás közben úgy tűnt, hogy nem sok állandó kiállítás van Magyarországon macikból, a legjelentősebb Rákóczipalán van. Ezért elkezdtem gyűjteni én is, remélve, hogy egyszer méltó helyen ki lesznek állítva ezek a bájos, karakteres, mindenki szívének kedves ölelhető macik.

- *Melyik áll a legközelebb a szívéhez?*

- Az első mackók a saját 7 gyermekem „megunt”, „kinőtt” macijai voltak, majd bármerre jártam, mindig kerestem az újabb példányokat. A legidősebb mackó 63 éves, amit egy kedves nénitől kaptam ajándékba. A következő 36 éves, az én gyermekkori macim, és a dobogó a 3. helyén egy 20 éves óriás áll, aki a legnagyobb lányomé volt.

- *Hány mackót sikerült eddig összegyűjtenie?*

- Jelenleg több mint 400 mackóm van, és szívesen befogadok még. Ha valakinek van olyan macija, amit felajánlana, ígérem, jó maci családba fog kerülni.

- *Remélem, bereki mackóval is fog bővíteni a gyűjteménye.*

K.L.né

GÓLYAHÍR

„A gyerek az elevenség, az öröm, a jövőbe vetett ígéret...”

(Ady)

Szeretettel köszöntjük
Kecső Mártát
és **Kreienfeld Grétát!**

A KÉPVISELŐ-TESTÜLET DÖNTÉSEIBŐL

Október 5. Dr. Hajdu Lajos volt polgármester „Örökségünkért” emlékdíjban részesült. – A Berek-Víz Kft. jan.- szept.-i pénzügyi beszámolójában Perge József ügyvezető igazgató rögzítette, hogy minden szektorban növekedett a bevétel, ezért pénzügyi helyzetük megnyugtató. Szaunavilág létesítésére az önkormányzat pályázatot nyújtott be, a szaunaház terve teljesen készen van. Viszont új kutat kell fúratni, amely figyelembe veszi a hálózat víznyomásának ingadozását a szezon idején. – Helyszíni bejárásra kerül sor a Digi Kft. bázisállomásának elhelyezése ügyében. –

4 sakkozó ászári nevezési és utazási költségeit támogatta anyagilag az önkormányzat.

Október 25. Lakossági felvetés érkezett a 300 Ft-os zöldhulladékos zsákok ügyében. A Móricz Zs. utcai platánfák lehullott leveleit képtelenség ezekbe gyűjteni, olyan bőséges. Viszont az önkormányzat legalább kétszer ingyen elszállítja a településről, legutóbb nov. 2. és 5-e között. – A Tisza-tó Rádió évadzáró riportot készített Molnár János polgármester úrral, Perge József és Nagy Istvánné ügyvezető igazgatókkal. – Körmenden, a Fürdővárosok Szövetségének éves közgyűlésén tavaszi tárgyalások kezdeményezéséről döntöttek az érintettek, mivel a vendégéjszakák utáni IFA kiegészítése 1,55 Ft-

ról 1 Ft-ra csökkent. Berekfürdő esetében ez kb. 20 millió Ft kiesést okozhat. Ehhez jön még 2017-en az ÁFA csökkentés miatti bevételhiány. – Szerződést kötöttek ifj. Perge József erdőmérnökkel, aki az évekkel ezelőtt kipusztult erdő újratelepítéséhez szakmai segítséget nyújt, mert az új telepítések nem akarnak megfakadni. – A beiskolázási támogatás összesítése szerint 27 fő középiskolás összesen 297 ezer forintot kapott, a 20 általános iskolás 130 ezret, a 32 óvoda 48 ezret. Együttesen 475 ezer forinttal támogatta a családokat az önkormányzat.

*Aldott, Békés Karácsonyt és Boldog Új Évet kíván
a képviselő-testület és minden dolgozója nevében Berekfürdő Önkormány-*

FELHÍVÁS!

Berekfürdő önállóvá válásának 25. évfordulójára régi fényképeket keresünk kiállítás rendezéséhez, melyeket a Bod László Művelődési Házban beszkenelünk és azonnal visszaadjuk.

Hívásra házhoz megyünk a fotókért! (06-59/319-068: Kóródi-né, 06-30/627-7927: Hosszu András). Segítségüket előre is köszönjük!

Az Ünnepi istentiszteletek rendje:

December 24. (szombat): Szentesti Áhítat a gyermek műsorával délután 4 órakor

December 25. (vasárnap): Ünnepi istentisztelet, Úrvacsora vétel délelőtt 9 óra

December 26. (hétfő): Hálaadó istentisztelet, délelőtt 9 óra

December 31. szombat: Hálaadó istentisztelet, Szilveszter este 5 óra
2017

Január 1. (vasárnap): Újévkezdő istentisztelet, délelőtt 9 óra

Búcsúzunk

Bodnár Sándor, Hosszú Sándor, Kapitány László, Nagy Sándorné,
Sebők Lászlóné, Széll László, Takács Ignác Ferencné

VISSZATEKINTŐ - TEPERTŐFESZTIVÁL

Ez év november 19-én került megrendezésre a Tepertő- és Pörc Fesztivál Berekfürdőn, immár ötödik alkalommal. A szezonnyújtó rendezvény idén is nagy érdeklődést keltett, sokan részt kívántak venni valamilyen úton-módon a sikeres lebonyolítás érdekében.

A Kunmadarasi Önkormányzat által rendelkezésünkre bocsátott rendezvénysátrak felállítása és a lebonyolításhoz szükséges eszközök kiszállítása a Közterületi csoport és a Berek- Víz Kft. munkatársainak segítségével már a fesztivált megelőző napokban elindult, ezzel kiváló környezetet teremtve rendezvényünknek.

Másnap már reggel 6-tól sűrűtek-forogtak a főzők, sütők a Berekfürdői Gyógy- és Strandfürdő előtti rendezvénytéren annak érdekében, hogy minden finomság időben az asztalokra kerülhessen. A kiváló ételek mellé rengeteg változatos programmal készültünk. A délelőtti folyamán két kisfilm vetítésére került sor „Karcagi birkapörkölt”, illetve „Táncház módszer,

mint a szellemi kulturális örökség átörökítésének magyar modellje” címmel. Színpadi produkciónk 10:30-kor Berekfürdő díszpolgára, Dr. Kenyeres Imre gasztronómai előadásával indult, „Korszerű táplálkozás napjainkban” címmel, majd 11:30-kor a Berekfürdői Hagyományörző Néptáncscsoport fellépésével folytattuk a rendezvényt. 11:45-kor az ünnepélyes megnyitó következett, melyet Kovács Sándor úr, a Jász-Nagykun-Szolnok megyei közgyűlés elnöke, Tisza-tavi miniszteri biztos és Molnár János úr, Berekfürdő polgármestere nyitott meg. Rögtön a megnyitó után a Kokas Banda népzenei együttes koncerttel és táncházzal fokozta a hangulatot. 14:30-tól a Dalma Dance Club berekfürdői tagozata mutatkozott be, 15:00-tól pedig Szabó Ádám énekes, harmonika-művész produkcióját láthatták, hallhatták a kedves érdeklődők. A kiváló hangulat garantált volt, ugyanis sűrű programjaink között, napközben folyamatos térzene szólt Bényei Gábor közreműködésével.

A TDM sátrában tepertő, pörc, abált szalonna, kocsonya, sertés zsír, hagymás zsíros kenyér és Berekfürdő feliratos díszbögrében forralt bor és tea árusítása zajlott

Támogatóink: Agrármarketing Centrum; Földművelésügyi Minisztérium; Herman Ottó Intézet; Kovács Sándor, a Jász- Nagykun Szolnok Megyei Közgyűlés Elnöke; Dániel Farm, Thermal Hotel Szívek; Termál Hotel Pávai Gyógy-szálló; Megbékélés Háza Református Üdülő; Berekfürdő kertészete; az önkormányzati képviselőtestület tagjai; Berek- Víz Kft.; Borsi Jánosné; Galaczi Antalné és minden főző, sütő. További sikeres együttműködés reményében, ezúton köszönjük segítségüket!

Külön köszönet illeti Galaczi- né Antalné Pádár Évát és segítőit, akik öt évvel ezelőtt megalapozták a rendezvényt, ami a várakozásoknak megfelelően mára igazán nagyszabású, színvonalas rendezvénnyé nőtte ki magát.

Karcagi-Nagy Zsanett

VISSZATEKINTŐ - SZÜRETI FELVONULÁS ÉS BÁL

Tisztelt Olvasó!

Lehetőséget kaptam egy rövid visszatekintésre az idei szüreti felvonulásról. Mindenképpen két meghatározó momentumot emelnék ki: a megrendezést felvállaló Egyesület elszántságát és községünk önkormányzati testületének komoly pénzügyi támogatását.

A szervezés már március első napjaitól az elhatározás pillanatától elindult. Rengeteg apró háttér munkából áll össze egy ilyen szüreti felvonulás. Egy tömör, a teljesség igénye nélküli felsorolással szeretném érzékeltetni a tennivalókat: a nagyon sikeres hortobágyi lovas csoportot szerződtettük, minden fogatost külön személyesen felkerestünk, szinte minden egyéni lovassal külön tárgyaltunk, hatóságok felé időben eleget tettünk a bejelentési kötelezettségnek, a Vo-

lán buszjáratot eltereltettük, rendőrségi felvezetést biztosítottuk, a polgárőrségünkkel egyeztettünk, táncos csoportokkal egyeztettünk, a fellépő vendégek, a menetben résztvevők, támogatók vendégül látását megszerveztük (ajándékok összeállítása, öt fajta étel főzése majdnem 160 ember részére, helyszín biztosítása a Park Étterem kerthelyiségében ...). Mindezek mellett ott lebegett az esős időjárás esetleges bekövetkezése – abban a helyzetben mit tehetünk?

Az időjárás kegyes volt Berekfürdőhöz – az elején szőlős kocsarat, a koszorút vivő fiatalokból, 8 fogatból 25 – 30 lovasból, a végén Csíkszentkirályról érkezett énekes csoportból álló menet majorettek felvezetésével indult. A Park étterem előtt az óvodások iskolások és bereki tánccsoport produkciója mind nagy sikert aratott. A felvo-

nulást sokan kísérték végig, megkóstolták az egyik fogaton préselt friss mustot. A kopjafa mögötti téren is sokan várták a menetet. Megérkezése után a réten a hortobágyi csikósok tartottak nagy sikerű lovas bemutatót. A résztvevő fogatosokat, lovasokat, csikósokat és segítőiket a Park étterem udvarában hagyományos alföldi ételek várták. A kis táncosokról sem feledkeztünk el – minden résztvevő gyerek külön kis színes tasakban ajándékot kapott.

Végül köszönet minden, a menetet megvalósulását elősegítő támogatónak, a vendéglátásban rengeteg munkát vállaló egyesületi tagoknak, a táncosokat felkészítőknak, a menetet végig kísérőknek.

A Bereki Kertbarátok Köre Egyesület nevében

Györfi József

GOBELINEK ÉS BABÁK

Hajdanán a gyakorlati (mai nevén technika) órán a lányok kötni (is) tanultak. Az ügyesebbje aztán otthon, a rokonságban vagy éppen a szomszédban tanult el egy-egy új mintát. Így történt ez Kovács Józsefné Éva néni esetében is. A szomszéd Terike néni kötésmintákat mutatott, szép pulóvereket készített ezek alapján a kislány. Éva néni ma is kötöget: egy pulóvert magának és egy mellénykét egy rokon kislánynak.

Tavasszal az orchideáit csodáltam meg a Kovács házaspár ablakában, aztán Józsi bácsi a feleségét dicsérve a hímezéseit emlegette. Ezeket nézhettem meg ismét nemrégiben.

- Éva néni milyen technikával dolgozik?

- Gobelineket szeretek varrni meg tűgobelineket.

- Mi a különbség a kettő között?

- Az utóbbihoz szét kell szedni a szálát, mert így vékonyabb lesz a fonál, egy szálból három lesz. Itt, ezen a kereten a kálák belső tölcse-re így lesz szép „cirmos”. Ezen a nagyobb kereten pedig az eredeti, vastagabb szállal varrok.

- Honnan tetszik az anyagokat beszerezni hozzá?

- Karcagon meg olykor Miskolcon választom ki a „képeket”, ott is vásárlom meg hozzájuk a fona-

lakat. No meg egymást is segítjük a jó ismerősökkel.

- Mikor készült el a legelső kép?

- 2001-ig inkább csak kötöttem, abban az évben kezdtem hozzá az első, kisméretű gobelinhez. Nézd csak meg: egy templom meg egy patakocska van rajta. Aztán jöttek a „festményesek”: a Lilaruhás nő, a Majális, a Mona Lisa meg az Utolsó vacsora.

- Ez biztos nem egy napi munka.

- Van, amelyik több hónapig készül.

- Látok még itt napraforgósat, cicásat, téli tájképeset, cigánylányt hegedűvel. Mennyi lehet készen?

- Itthon 25 darab van, jó néhányat elajándékoztam. Volt már kiállítás belőlük itt a Berekben és

Madarason is. Legutóbb az egyiptomit vitték el bemutatni.

- Mikor tud időt szakítani a varrásra?

- Általában délután meg esténként. Minden szerdán az Orgonában délután 4 és 6 között találkozunk mi, szakköri tagok. Jobban telik így az idő, tanulunk is egymástól. Most a csipkeverést szeretném újra elkezdni.

- Úgy látom, van egy másik szenvedélye is.

- Babákat is gyűjtök, többnyire porcelán fejűeket. Népviseletbe öltöztetett kaptam legutóbb a férjemtől, illetve a menyeimtől is. A moszkvai baba jól megfér a londonival.

- További kellemes időtöltést kívánok velük!
K.Lné

SZÁRNYPRÓBÁLGATÓ – A MÉRLEG

- 3. fejezet -
Az idő súlya

Nem akartam elhinni, hogy már több mint 1 év telt el. Elvégeztem az egyetemet és ügyvédi gyakorlaton voltam. Valamint akkor volt az évfordulója annak, hogy Lily gyilkossági kísérlet áldozata lett és kómába esett. Nem tudtuk visszahozni az éber álomból, hiába ültünk mellette felváltva és beszélünk hozzá.

A legszomorúbb az egészben, hogy a rendőrség nem jutott semmire. Adam is megmondta, hogy ez felháborító. De az égvilágon semmi nyom nem volt. A kocsi rendszáma el volt takarva, így nem látszódott. Napról napra rosszabb az egész ügy. Főleg, hogy Lilynek még egy barátnője meghalt. Emily Davis öngyilkos lett. Búcsúlevelében azt írta, hogy retteg attól, hogy ő is gyilkosság áldozata lesz. Mikor Adam ezt elmesélte, maga is eléggé rosszul festett. Ugyanis Adamnek volt egy húga, aki szintén öngyilkos lett. Úgy tűnik, mai napig nem volt képes túltenni magát rajta. Bár az ilyeneken lehet, sose lehet túllépni. Az idő eltelik, de a tragédiák, amelyek az emberrel történtek, nem fognak nyomtalanul eltűnni. Adam és Leslie is bizonyíték erre. Valószínűleg sok más ember is úgy érez, ahogy ők. Valahol azt olvastam, hogy „A fájdalom elmúlik, az emlék megmarad.” Tökéletesen igaz.

Leslie-vel, Sammel, Annával és Adammal a kórház felé tartottunk, hogy virágokat vigyünk Lilynek. Mindannyian egy-egy szálát fogtunk a kezünkben. Leslie most

íriszt, Adam fehér rózsát, barátnője sötét sárgát, Sam hortenziát vitt, én pedig fehér liliomot. Amint beléptünk a kórtermébe, beletettük a növényeket a vázába. Lily szülei már ott voltak. Ők is virágot hoztak. Megfogtuk Lily kezét, megpusziltuk az arcát és beszélünk hozzá. Azután csendben időztünk bent egy darabig és elgondolkodtam. Lily számára teljesen megállt az idő. Itt fekszik már egy éve. Mi fog történni, mikor felébred? Egyáltalán, emlékezni fog valamire? Mit fog reagálni arra, ha megtudja, hogy Emily halott? A legfontosabb kérdés pedig az, hogy felébred-e egyáltalán? És ha gyilkos újra fel fog tűnni az életében? Elborzadok, ha erre gondolok.

A látogatás után Adam házába mentünk. Anna is velünk tartott. Sam nem szeretett volna jönni, Leslie pedig még ott maradt Lily-nél. Anna otthonosan mozgott Adamnél.

-Készítetek valami finomat - ajánlotta.

- Segíthetek valamiben? - kérdeztem.

- Nem kell. Menjetek nyugodtan és üljete le. Ki akarok próbálni valamit újat, és koncentrálnom kell közben. Ha pedig Adam itt van, nem hiszem, hogy tudok - mosolyodott el.

- Te pedig vendég vagy, szóval.

- Oh, értem - vigyorodtam el.

- Mit fogsz készíteni, Anna? - érdeklődött Adam.

- Paradicsomos-ruccolás tésztát.

- Már alig várom! - puszilta meg barátnője homlokát Adam és elindultunk a nappali felé.

- Szerinted Lily fel fog ébredni? - tettem fel Adamnek a kérdést.

- Nem tudom, Peter. Nem vagyok orvos.

Igaz. Senki sem tudhatta, még a doktorok sem. Leültünk a dohányzóasztalhoz. Megpillantottam a rajta pihenő könyvet, William Shakespeare III. Richárd című drámáját.

- Ezt olvasod? - emeltem fel a művet.

- Igen. Egész jó. Nem tudom, hogy miért van úgy oda meg vissza a legtöbb ember a Rómeó és Júliáért. Ez sokkal jobb. Legalább a Hamletet tanítják. Az tényleg egy remekmű.

Valóban, ebben én is egyetértettem. Mindketten szerettük Shakespeare műveit és a Rómeó és Júliát sok drámája lepipálta, például a II. Richárd vagy a Macbeth. Viszont még nem olvastam a III. Richárdot. Majd arra is sort kerítek.

- És milyen a főszereplő?

- Elég kegyetlen és gonosz alak - felelte.

- Szóval egy antihős - lapoztam bele a könyvbe.

- Igen, az. De ettől sokkal érdekesebb.

Egész kellemesen telt el a náluk töltött idő. Anna valami irtó finom ételt dobott össze nekünk, aminek azonnal fel is faltunk a nagyobb részét. Adam felhívta Leslie-t és megtudtuk, hogy még mindig bent van a kórházban. Adam úgy döntött, hogy félretesz neki egy kis ételt és el is viszi, ezért Anna és én hazamentünk.

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS

2016. november 26 –án, szombaton sötétedéskor került sor az évi Adventi gyertyagyújtó ünnepségre Berekfürdön. A rendhagyó időpontválasztás közkívánatra történt, ugyanis az utazó diákok a vasárnapi ünnepségeken nem tudtak részt venni, így számukra illetve a település vendégei számára is megfelelő időpontot találva zajlott az esemény.

A forralt bor és a tea Dr. Kenyeres Imre, Kovács József és feleségeik, valamint Mándoki Sándor közreműködésével készült idén is, a résztvevők pedig sok-sok finomsággal készültek egymás kínálására.

Az ünnepségen Dr. Csoma Judit tiszteletes asszony Adventhez

fűződő gondolatokkal melengette a befogadó szíveket. Az élményt csak gazdagította Geiger György trombitaművész előadása, és Kovács Ferencné szavalata. Szavalónknak nem csak a gyönyörű karácsonyi verset, hanem a település idej csodálatos fáját is köszönhetjük. A műsor meghitt hangulatát tovább fokozta, amikor Márkus Ica, a Napsugár Nyugdíjas Klub vezetője meggyújtotta az első szál gyertyát, majd a Nádírigó Népdalkör jelenlévő tagjaival együtt nótafaként közös éneklésre invitálta kedves vendégeinket.

Ám ezzel még nem ért véget az Adventi ünnepség, ugyanis másnap, vasárnap a református temp-

lomban Istentisztelettel összekötött Adventi hangversenynek lehettünk részesei. A koncerten Maros Éva hárfaművész és Geiger György trombitaművész rendkívüli előadását élvezhette a közönség. A gyertyagyújtó ünnepség és a prima duó Bachtól Bartókig című műsora segítségével mindenki könnyedén ráhangolódhatott az ünnepi készülődésre.

Berekfürdő település és a Bod László Művelődési Ház dolgozói nevében ezúton kívánunk mindenkinek békés, boldog szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt!

Karcagi-Nagy Zsanett

DÍJÁTADÓ

Ünnepélyes díjátadóra került sor 2016. december 2-án Berekfürdön.

Ez alkalommal két díjazottat is ünnepelhetek a berekiek. Az egyik kitüntetés a helyi szinten évente egyszer, egy személy számára kiosztásra kerülő „Berekfürdőért-díj”, a másik pedig az országos viszonylatban évi négy személynek nyújtott „Örökségünkért érem”.

A díjakat településünk polgármestere, Molnár János úr adta át. A „Berekfürdőért-díjat” ez évben mindenki Zsuzsa néni, Kovács Andrásné nyugalmazott iskolaigazgató kapta. Őt - legnagyobb öröme - a volt tanítványiból verbuválódott kórus köszöntötte az ünnepségen. Az alkalmi kórus Nagy Nikolett vezetésével Orazio Vecchi Néked

zeng ez a dal című művét adta elő, továbbá a Veress Zoltán Általános Iskola 5. osztályos tanulójának, Juhász Csengének előadásában Reményik Sándor Szivárvány című verse hangzott el. (Felkészítő tanára: Koszna Anita.)

2006-ban a Falvak Kultúrájáért Alapítvány az 1956-os forradalom és szabadságharc 50.évfordulójára, az egyetemes és a magyar kulturális örökség ápolása érdekében huzamos időn át végzett eredményes tevékenység elismeréseként „Örökségünkért érem” elismerést alapított. Idén településünk, a testület egyhangú döntése alapján a díjra Dr. Hajdu Lajos urat terjesztette föl. A kulturális Örökség témakörben végzett munkájáért az Alapítvány Kuratóriuma a díjat

megítélte. Az érem társadományozója Molnár János polgármester úr. Doktor úr tiszteletére Kocsis Csaba, a Körmendi Lajos író tábor művészeti vezetője és Csíkó Sándor kunkapitány, Jászai-díjas színművész, településünk díszpolgárának előadását hallhattuk.

Az ünnepségen kitüntetettjeink pályafutásáról kisfilmek vetítésére került sor, mely betekintést engedett életük momentumaiba. A filmeket összeállította: Balla-Sebők Ági. Ezúton köszönjük munkáját!

A díjátadó hivatalos része után díjazottaink fogadták a gratulációkat és kötetlen beszélgetés következett. Az Őszikék Nyugdíjas Klub süteményekkel, a település pedig pezsgővel, üdítővel kedveskedett.

Karcagi-Nagy Zsanett

TÉLI MADÁRETETÉS, AVAGY EGY ELŐADÁS MARGÓJÁRA...

Ismét elérkezett az év vége, jönnek a hideg idők. Különösen nehéz időszak ez kertünk madarainak, az 5-10 grammos tollgombócoknak, akik nem csak tavaszi énekükkel és színpompás tollazatukkal szórakoztatják a madárbarát kert tulajdonosait, de költési időszakban a rovarkártevők és lárváik tizedelésével is segítenek rajtunk. Több faj közülük nem vonul délre, hanem megpróbálja hazánkban átvészelni a téli időszakot. Ezeknek a madaraknak bizony egy-egy átvacogott hideg éjszaka után életbevágó az elhasznált energia mihamarabbi pótlása. Ebben segíthetünk nekik a kertben kihelyezett, élelemmel feltöltött, etetőkkal, vízzel teli itatókkal.

Mikor kezdjük az etetést? Általában november elején, az első

fagyok beálltával érdemes elkezdeni. Bár ekkor még találnak a hátrában a magevők gyom magvakat, a rovarrevők még megtalálják maguknak a betevő falatot, de jó, ha tudják később hová fordulhatnak segítségért. FONTOS! Ha az etetést elkezdjük, folytassuk egészen tavaszig!

Mivel etessünk télen? Három csoportra osztható a kínálható téli eleség. Növényi magvak, állati zsiradék, zöldség és gyümölcs. A növényi magvak közül a legismertebb a takarmány napraforgó (nem szózott, nem pirított), más magas olajtartalmú magok pl. dió, mogyoró, mandula. Nagyon sok üzletben kapható már magkeverék papagájoknak, pintyeknek, mely kiváló eleség kertünk vadmadarainak is. Állati zsiradék a nyers, nem füstölt, nem szózott sertésszalonna, vaj, sajt, marha- és/vagy birkafaggyú. Ezek mellett egy kis állati fehérje is adható, nyers húсныesedék formájában. Üzletekben kaphatók már a madárkalácsok és cinkegolyók különböző méretű, alakú változatai, melyek növényi magvakat és állati eredetű zsiradékokat is tartalmaz-

nak. Vállalkozó kedvű madárbarátok otthon is elkészíthetik. Az almát kínálhatjuk a fa ágára tűzve, ahol havazásban is megtalálják, de a talajon, főtt rizs, főtt tészta, főtt zöldségfélék mellett is szívesen fogyasztják a rigók és más rovarrevő fajok.

Mivel NE etessünk? Énekes madaraknak etetőbe soha ne adjunk kenyeret, kenyérmorzsát, csontkukacot. Az etetés mellett fontos a téli itatás is. Egy nagyobb cserépalátét, feltöltve minden reggel, friss vízzel nagy segítség madarainknak. Remélem e pár sorral tudtam segíteni azoknak, akiknek még nincs gyakorlata a téli madáretetésben, esetleg egy-két olvasónak kedvet csinálni hozzá.

Kirják Sándor

A MIKULÁS ÜZENETE

Kedves olvasók!

Örömmel mentem el hozzátok, hiszen egész évben figyeltek benneteket és láttam, hogy milyen jók és szívesek voltatok. Ha jövőre is ilyenek lesztek, számíthatok rá, hogy újra találkozunk.

A Mikulás

Ui.: Köszönöm szépen a kis ajándékokat!

AZ ÉV LEGJOBB SZKANDERESE: VÁLYI-NAGY IMRE

Rohan az idő, itt az év vége, és eseménydúsra sikeredett. Sajnos augusztus óta már nem lakom Berekfürdőn, de úgy érzem, mégis részben ide tartozom.

A legnagyobb eseményen letünk túl az október 1-jétől kezdődő világ bajnokságon Bulgáriában, Blagoevgradban. Nagy Marcinak és nekem a szkandert szeretve egy igazi álmunk teljesült, mivel egy ilyen jelentős sportrendezvényen több ország kitűnő sportolóival mi is versenyezhattünk. Próbáltunk felkészülni rá és tisztességesen helytállni. Marcinak jobb és bal kézzel középmezőnyt sikerült játszania a nem könnyű mezőnyben, úgy, hogy másfél éve van e sport közelében. Tehát fárasztó, de szép munkát végzett. Nekem sem volt könnyű dolgom, bal kézzel küzdöttem az első napon. Végignézve el-

lenfeleimen elgondolkoztam, hogy nekem sem lesz könnyű dolgom. Végül három győztes meccsel a 4. helyre kerültem. Másnap minden energiámat, ami még maradt összeszedve a jobb kezes versenyen 6. helyezést értem el. Ezek az eredmények mindkettőnknek erőt adtak a folytatáshoz, és újabb tapasztalatok kerültek birtokunkba. Nekem sikerül kezét fognom a szkander világ egyik legnagyobb sportolójával, Puskárral.

Hazaérve nem várt sokáig a következő verseny, amit Budapesten rendeztek meg. Ez a Judgement day volt, a világkupa. Sajnos ezen a versenyen én nem vettem részt. Marci viszont a vb-n szerzett tapasztalatait ügyesen beleformázta az eddig jól elsajátított többi közé, ezért bal kézzel 5. helyezést ért el.

Ezek után együtt készültünk fel a Fülöpszálláson megrendezett Országos bajnokságra, ami november 26-án kvalifikációs verseny volt. Marci bal kézzel pontszerző 4., jobb kézzel 3. helyezést ért el. Nekem a bal kezes versenyem 3. helyezetre sikerült, a jobb kezes pedig (középmezőny) 7. lett. Ezek az eredmények a következő évre

mindkettőnknek nagyon motiválóak.

Ezen a versenyen, mivel idén az utolsó volt, ezért két versenyzőt a minisztérium oklevéllel tüntetett ki. Különdíjat osztottak ki minden súlycsoportból egy főnek. Az év legjobb szkanderese a saját súlycsoportomban én lettem.

Köszönjük szépen, hogy ismét helyet kaptunk az Illa Berekben. Továbbá köszönjük a támogatást versenyeink szponzorálásában Berekfürdő önkormányzatának, Hubai Imrének és feleségének, Margitka néninek, Lóga Otíliának és Bódi Zoltánnak. (Engem még támogatott a Hegedűs Hús, Illés Róbert, La-za Color Tiszaörs, Tiszaigaz önkormányzata.)

Vályi-Nagy Imre

*„Havas téli lepedő borítja a tájat,
ilyenkor a jó perzsgő serkenti a májat.
Sült malaeka vándorol, surran a bendőbe,
Kívánnunk sok-sok jót az új esztendőbe!”*

- a szerkesztőség -

ILLA BEREK • Berekfürdő önkormányzatának negyedéves lapja

• Felelős kiadó: Berekfürdő Község Önkormányzata, 5309 Berekfürdő, Berek tér 15.

• Szerkesztő bizottság: Hosszu András, Karcagi-Nagy Zsannett, Kóródi Lászlóné, Kóródi Csilla;

A szerkesztőség címe: 5309 Berekfürdő, Móricz Zsigmond u. 16/A; Telefon: 06 – 59 / 319 – 068; Hosszu András: 06-30/627-7927

E-mail: kkanal@indamail.hu ;

• E számunk szerzői: A Bod László Művelődési Ház dolgozói, a Polgármesteri Hivatal dolgozói, Peti, Dr. Csoma Judit, Galacziné Pádár Éva (fotó), Dr.

Kenyeres Imre, Dyllette, Karcagi-Nagy Zsannett, Keresztes Ágnes, Kóródi László, Nagy Istvánné, Péntekné Kapitány Ibolya Mária (fotó), Tóth Józsefné, Vályi-Nagy Imre, Györfi József, Kirják Sándor és a Téliapó.

• Nyomdai munkálatok: Karcagi Nyomda Kft., Márkusné Tankó Orsolya, Nagyné Tankó Tímea, 5300 Karcag, Kertész József u. 20. sz.

Tördelés, tipográfia: Kocsis Attila